

[Ministeren for skatter og afgifter.]

trængte reform af fradragenes virkning på de forskellige indkomstrin, som nærværende lovforslag er udtryk for. Så længe vi har de mange forskellige fradrag, må vi tilstræbe, at deres skattemæssige virkning er acceptabel. For de af forslaget omfattede fradragskategorier er det netop *ikke* acceptabelt, at de i dag giver større fordel, jo højere indkomsten er.

Den anvendte metode for fradragenes omlægning medfører, at et uudnyttet fradragsbeløb — på samme måde som et uudnyttet personfradrag — kan overføres til nedsættelse af den sambeskattede ægtefælles skatter. Det uudnyttede fradragsbeløb kan derimod ikke — lige så lidt som personfradraget — overføres til senere indkomstår.

Det beløbsmæssigt vigtigste blandt de fradrag, der foreslås omlagt til fradrag i de beregnede skatter, er fradraget for renter af ikke-erhvervsmæssig gæld. Det er også for dette fradrags vedkommende, at man må forudse, at der — i en overgangsperiode — vil opstå nogle afgrænsningsproblemer. Disse problemer kan imidlertid kun forekomme for så vidt angår skattepligtige, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Lønmodtagere — herunder direktører i „egne“ aktie- eller anpartsselskaber — og pensionister — herunder sådanne, som har formueindtægt ved siden af pensionen — driver ikke erhvervsvirksomhed, og disse skattepligtiges gæld kan derfor ikke være anvendt i erhvervsmæssigt øjemed. For den selvstændigt erhvervsdrivende vil der normalt heller ikke være nogen større usikkerhed forbundet med at afgøre, om en gældspost vedrører virksomheden, boligen eller et andet privat formål, men det er klart, at der vil forekomme tilfælde, hvor der må foretages en nærmere undersøgelse for at fastslå, om en gældspost, der tilsyneladende vedrører virksomheden, helt eller delvis er anvendt til andre formål, eller omvendt om en gældspost, der fremtræder som privat gæld (f. eks. prioritetsgæld i ejerboligen), helt eller delvis er anvendt til en erhvervsmæssig investering. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at disse problemer kan løses uden uforholdsmæssigt stort besvær for de skattepligtige eller ligningsmyndighederne, og der må i denne forbindelse peges på, at der i flere lande praktiseres regler om en forskellig

skattemæssig behandling af renter af erhvervsgæld og af anden gæld.

Med hensyn til fradrag for underholdsbidrag, livsforsikringspræmier, gaver og indskud på etableringskonto gælder, at den foreslåede omlægning til fradrag i de beregnede skatter ikke medfører ændringer i ligningsmyndighedernes opgaver. Heller ikke de skattepligtiges opgørelse på selvangivelsen af disse fradrag bliver vanskeligere, idet det forudsættes, at selvangivelsens fradragsside deles op i en afdeling for udgifter m.v., der kan fradrages ved opgørelsen af indkomsten, og en afdeling for de udgifter m.v., som skal give grundlag for fradrag i de beregnede skatter.

Efter forslaget skal de nye fradragsregler have virkning fra og med indkomståret 1977. Efter den opdeling af fradragsposterne på selvangivelsen, som gennemførtes i 1974, vil det være muligt med en rimelig grad af nøjagtighed at finde frem til de fradrag, der skal omlægges. De nye regler vil derfor som hovedregel kunne tages i betragtning ved forskudsregistreringen for 1977.

Omlægningen af fradragsretten vil betyde, at den skattepligtige indkomst bliver højere end efter de gældende regler for personer, der har udgifter af denne art. Dette vil få nogle afledede virkninger både på skattelovgivningens område og på områder, hvor udmåling af offentlige ydelser sker med udgangspunkt i modtagerens skattepligtige indkomst. Da omlægningen er ensbetydende med en tilnærmelse mellem den skattepligtige indkomst og den personlige bruttoindkomst, vil den i en række tilfælde give et rimeligere og mere hensigtsmæssigt resultat på de nævnte områder.

Inden for skattelovgivningen er det dog anset for rimeligt at justere reglerne om den indtægtsgrænse, som er afgørende for størrelsen af nedslaget i skatteansættelsen for renteindtægter. Dette er i forslaget gjort ved at fastsætte, at det skal være den skattepligtige indkomst efter fradrag af de udgifter, der giver ret til fradrag i de beregnede skatter, som lægges til grund for beregningen af det maksimale nedslagsbeløb.

Uden for skattelovgivningen kan der muligvis på nogle punkter blive tale om at foretage en tilsvarende justering. Dette problem vil blive overvejet nærmere i de pågældende ministerier, således at der i fornødent om-